

ОБВАЛ

Дробясь о мрачные скалы,
Шумят и пенятся валы,
И надо мной кричат орлы,
    И ропщет бор,
И блещут средь волнистой мглы
    Вершины гор.

Оттоль сорвался раз обвал,
И с тяжким грохотом упал,
И всю теснину между скал
    Загородил,
И Терека могущий вал
    Остановил.

Вдруг, истощась и присмирев,
О Терек, ты прервал свой рев;
Но задних волн упорный гнев
    Прошиб снега...
Ты затопил, освирепев,
    Свои брега.

И долго прорванный обвал
Неталой грудою лежал,
И Терек злой под ним бежал,
    И пылью вод,
И шумной пеной орошал
    Ледяный свод.

И путь по нем широкий шел:
И конь скакал, и влекся вол,
И своего верблюда вёл
    Степной купец,
Где ныне мчится лишь Эол,
    Небес жилец.

סְלִיעַי מָגֹור מַעֲבָרִים,
בָּהֶם גָּלִים קְצָפִים יוֹרִים,
בָּרוּם יְצָרֵיחוּ נְשָׁרִים
וַיַּעֲרֵר רֹן
וּמְבָחִיקות פְּסִיגּוֹת הָרִים
בִּינּוֹת עָנָן.

מַשְׁם גּוֹשׁ-קָרָחַ נַעֲקָר,
בָּרָעָם מְטָה הַדְּרָדָר,
וַנְּקִיקַ צְוָרִים פְּלִילַ גָּדָר,
כָּנִיד נְצָב.
נְחַשּׁוֹל הַטְּרָקַ הַגְּסָעָר
לְפָתָע סָף.

נְכַנֵּעַ הַטְּרָקַ כְּנַחְלָשׁ,
גַּם קוֹל שְׁאָגָתֹו בְּבָשׁ -
עַד דְּכֵי עַרְפּוֹ גְּבָר-גָּעָשׁ
פְּרָץ נְקָבָה,
עַלְיָן דּוֹתְתִּיו פָּאהַ נְגָרָשׁ
פְּתָחוֹם רָבָה.

אָקְ גּוֹשׁ-קָרָחַ שְׁנַקְבָּ
לֹא מַס, לֹא זָעַ, מוֹזָק שְׁכָבָ,
וְטְרָקַ הַזְּדוֹן תְּחִפְתִּי
זָרָם בְּסָאוֹן,
אֶל תְּקִרְתָּה-קָרָחַ רְסִיסִיּוֹ
הַתִּיאַ בָּאוֹן.

וּמְמַן כְּבֵיר הַגּוֹשׁ גָּהָר.
עַלְיָיו נְתִיב רְחַב עַבְרָ,
בּוֹ שַׂוְּרָ דָּרָה, גַּם סּוֹס דָּהָר
עַדְיִ וּפְלִ -
וַיִּשְׁלַׁמוּ לוֹ לְנַהָּר
שְׁמָמוֹ מַעַל.